

01 **ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

Με όχημα
την ποίηση

Ανθολόγος: **Λουκάς Αξελός**

ΠΩΛ ΕΛΥΑΡ (1895-1952)

Χωρίς Ηλικία

Πλησιάζουμε

Μέσα στα δάση
Πάρε το δρόμο του πρωινού
Ανέβα τα σκαλιά της πάχνης

Πλησιάζουμε

Είναι η καρδιά της γης σφιγμένη

Να 'ρθει στον κόσμο μια μέρα ακόμη

Θα πλατύνει ο ουρανός,
Είχαμε βαρεθεί

Να κατοικούμε στα ερείπια του ύπνου
Στη χαμηλή σκιά της ανάπαυσης
Της κούρασης και της εγκατάλειψης

Η γης θα ξαναπάρει τη μορφή των ζωντανών σωμάτων μας
Ο άνεμος θα μας υπομείνει
Ο ήλιος και η νύχτα θα περάσουν μες στα μάτια μας
Χωρίς ποτέ να τ' αλλάξουν

Το σίγουρό μας διάστημα ο αγνός μας αέρας φτάνει
Για να γεμίσει την αργοπορία που έσκαψε η συνήθεια
Όλοι μαζί θ' αράξουμε σε μια καινούργια μνήμη
Και θα μιλήσουμε μαζί μια ευαίσθητη λαλιά

Ω αδερφοί μου αντίμαχοι που κρατάτε στα μάτια
Τη νύχτα αναλυμένη και τη φρίκη της
Που να σας έχω αφήσει
Με τα βαριά σας χέρια μες στο λάδι το νωθρό
Με τις παλιές σας πράξεις
Με τόση λίγη ελπίδα που κι ο θάνατος
Φαίνεται να 'χει δίκιο
Χαμένοι μου αδερφοί

Εγώ πιγαίνω προς τη ζωή έχω την όψη ανθρώπου
Για ν' αποδείξω πως ο κόσμος έγινε στ' ανάστημά μου

Και δεν είμαι μόνος
Χίλιες εικόνες από εμένα πληθαίνουν το φως μου
Χίλιες ματιές πανόμοιες ισοπεδώνουν τη σάρκα
Να το πουλί το παιδί κι ο βράχος κι ο κάμπος
Σμίγουν μαζί μας
Γελά το χρυσάφι που έμεινε από την άβυσσο έξω
Γυμνό νερό γυμνή φωτιά για μια εποχή μονάχα
Έκλειψη δεν υπάρχει πια στο μέτωπο του κόσμου

Χέρια από τα χέρια μας αναγνωρισμένα
Χείλια με τα χείλια μας ενωμένα
Οι πρώτες ανθισμένες ζέστες
Παραστέκονται το αίμα δροσερό
Το πρίσμα ανασαίνει μαζί μας
Εύφορη αυγή
Στην κορφή κάθε χόρτου βασιλίσσα
Στην κορφή των μούσκλων στην αιχμή του χιονιού
Του κυμάτου της ταραγμένης άμμου
Της επίμονης παιδικής ζωής
Έξω από όλες τις σπηλιές μας
Έξω από τον εαυτό μας.

Μετάφραση: Γιώργος Σεφέρης

Ερντογάν, Μητσοτάκης, Τραμπ

■ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι τρεις ηγέτες στην εξωτερική πολιτική δεν θα βρουν λύση στις συναντήσεις τους στο περιθώριο της Συνέλευσης του ΟΗΕ. Είναι πάγια, στρατηγικής φύσεως προβλήματα που λύνονται μόνο με ανατροπή του συσχετισμού ισχύος και επισφραγίζονται από διεθνείς διασκέψεις, όπως για παράδειγμα η Συνθήκη της Λωζάννης. Ακόμα και αν επιβληθούν κυρώσεις στην Τουρκία, ή υπάρξει εξέλιξη, θετική ή αρνητική, στην υπόθεση των F-35, οι σχέσεις ΗΠΑ-Τουρκίας δεν θα φτάσουν σε ρήξη. Αποστασία της Τουρκίας, προσχώρηση στο ρωσοκινέζικο μπλοκ, εκδίωξη από το ΝΑΤΟ, δεν σημαίνει απλώς πλήρη κατάρρευση της περικύκλωσης της Ρωσίας που επιχειρούν οι ΗΠΑ. Σημαίνει ριζική ανατροπή των συσχετισμών σε πλανητικό επίπεδο. Ούτε η Τουρκία ούτε οι ΗΠΑ έχουν συμφέρον να προκαλέσουν ρήξη στις σχέσεις τους. Αλλά και η Ρωσία δεν θα θυσιάσει τη ρεαλιστική της στρατηγική σύγκλιση με τις ΗΠΑ χάριν ενός ασταθούς συμμάχου. Ασταθούς όχι λόγω Ερντογάν, αλλά επειδή η Τουρκία είναι υποχρεωμένη, για την ασφάλειά της, να επιδιώκει ισορροπία στο τρίγωνο Ρωσία-Τουρκία-ΗΠΑ.

ΟΙ ΗΠΑ ΔΕΝ ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΟΥΝ τη στρατηγική της «ανάσχεσης» που εφαρμόζουν αναλλοίωτα αμέσως μετά τον Β' Πόλεμο έναντι τότε της ΕΣΣΔ, σήμερα της Ρωσίας. Αποδεικνύοντας ότι ο κομμουνισμός ήταν πρόσχημα, ένας ιδεολογικός φερετζές για τους αφελείς που έκρυβε τον βαθύ γεωπολιτικό ανταγωνισμό. Στην επαρχιώτικη Ελλάδα μερικοί τον φοράνε ακόμα...

Η στρατηγική της ανάσχεσης είναι μια σταθερά της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ που ήθελε, αρχικά, να βάλει φραγμό στη δυναμική που είχε η Ρωσία με την λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Από όταν έπεσε η ΕΣΣΔ η εχθρότητα στη Ρωσία εξυπηρετεί και άλλον, σπουδαιότερο, στόχο. Από τη στιγμή που η Γερμανία κυριάρχησε στην Ε.Ε. ήταν ζήτημα ζωής ή θανάτου για τις ΗΠΑ να μην επιτρέψουν φιλικές σχέσεις της Ευρώπης των 28 με τη Ρωσία. Διότι μια σύμπραξη της «Γερμανικής Ευρώπης» με τη Μόσχα θα συγκροτούσε την υπερδύναμη του πλανήτη. Θα συνδύαζε υψηλή τεχνολογία, πανίσχυρη άμυνα, τεράστια οικονομική δύναμη και κάποια ισχυρά και πάντως υπαρκτά κοινά στοιχεία κουλτούρας. Οι ΗΠΑ προσπάθησαν να αντιπαραθέσουν (πρόεδρος Μπους) τη «νέα» στην «παλαιά» Ευρώπη, αλλά τελικά η Γερμανία ηγεμόνευσε και στις δυο. Αυτή η συμμαχία θα μπορούσε να συνεργαστεί ισότιμα με

Το πόσο λίγο μπορεί να κρατήσει ο μήνας του μέλιτος για την κυβέρνηση της Ν.Δ. μάλλον το προαναγγέλλει η ματαιώση της συνάντησης Τραμπ-Μητσοτάκη

την Κίνα σε μακροπρόθεσμη βάση και χωρίς ιδιαίτερες τριβές μοιράζοντας τους χώρους δράσης. Οι ΗΠΑ θα έμπαιναν στο περιθώριο.

Ο ΤΡΑΜΠ «ΚΑΝΕΙ ΜΟΥΤΡΑ» στον Ερντογάν, μικρές σηματοδοτικές προσβολές στο κύρος του, αλλά δεν αγγίζει καμία ουσιαστική πλευρά της τουρκικής πολιτικής, όχι τουλάχιστον στα θέματα που μας ενδιαφέρουν, Κύπρο και Αιγαίο-Θράκη. Η Ελλάδα χθες, σήμερα και αύριο, απ' όσο φαίνεται, δεν περιμένει απλώς, παθητικά, τις όποιες εξελίξεις αλλά εκπέμπει ηττοπάθεια και απροσημάτιστη παράδοση, διακομματικά. Με παράδοξα επιχειρήματα του τύπου ότι οι Τούρκοι έχουν περισσότερα όπλα από εμάς! Αγνοώντας, δήθεν, το στοιχειώδες ότι το φρόνημα δεν είναι κάποιος αόριστος και μη υπολογισμος παράγοντας, αλλά αντίθετα είναι καθοριστικός δείκτης για την έκβαση του πολέμου. Για παράδειγμα, χρειάστηκε η αποφασιστικότητα της ηγεσίας και των ενόπλων δυνάμεων στη Συρία επί μήνες έως ότου πεισθούν οι Ρώσοι να επέμβουν, βλέποντας ότι ο Άσαντ είχε λαϊκή στήριξη και η ανατροπή του δεν θα ήταν περίπατος, όπως νόμιζαν όλοι, μαζί τους και ο Ερντογάν. Δεύτερον, ούτε οι θρασυδελιοί της Χρυσής Αυγής, ούτε οι «εθνικιστές» της Δεξιάς, εντός ή εκτός της Ν.Δ., ούτε φυσικά οι εθνομηδενιστές του ΣΥΡΙΖΑ, τολμάνε να θυμίσουν ότι η Ελλάδα έχει έτοιμους για να αμυνθεί τους S-300, λιγότερο μοντέρνους από τους S400, αλλά απολύτως ικανούς να αντιμετωπίσουν την τουρκική αεροπορία, έτσι κι αλλιώς υποδεέστερη της ελληνικής. Οι κατηγορίες περί ενδοτικότητας τού ενός κόμματος εναντίον του άλλου δεν είναι παρά γελοία παιχνίδια σε βάρος της χώρας.

Τρίτον: Κανείς, πολιτικός, στρατιωτικός, αναλυτής, Ινστιτούτο, κάποιος τέλος πάντων, δεν θέτει και δεν απαντά σε μερικά βασικά ερωτήματα: Έχει συμφέρον ο Ερντογάν να διακινδυνεύσει μια σύγκρουση με την Ελλάδα; Πόσο βέβαιος μπορεί να είναι ότι θα έχει μια εύκολη, γρήγορη και ανώδυνη νίκη; Οι ΗΠΑ θα ρίξουν το βάρος τους υπέρ του Ερντογάν και γιατί; Θέλουν να τον ενδυναμώσουν και για ποιον λόγο άραγε;

Τέταρτον: Οι Πρέσβεις έδειξαν ότι παρά τις πολυετείς προσπάθειες των ποικίλων εθνομηδενιστών να ρημάξουν το φρόνημα, ο πατριωτισμός εξακολουθεί να είναι πολυπληθέστερος και ηθικοπολιτικά κυρίαρχος. Ποιος στη Ν.Δ. θέλει ο μήνας του μέλιτος να κρατήσει τόσο λίγο και από αυτό το φθινόπωρο να αρχίσει ο Γολγοθάς της κυβέρνησης και ο δικός μας; Το πόσο λίγο μπορεί να κρατήσει ο μήνας του μέλιτος μάλλον το προαναγγέλλει η ματαιώση της συνάντησης Τραμπ-Μητσοτάκη στη Ν. Υόρκη. Η δικαιολογία, ανεπίσημα, της ελληνικής πλευράς ήταν το ανακριβέστατο επιχειρήμα ότι τη συνάντηση ανέβαλλε ο αμερικανός πρόεδρος επειδή κατατέθηκε αίτημα των Δημοκρατικών για καθαίρεση του Τραμπ.

Το ζήτησε ο Ερντογάν

Υ.Γ.: Προ ημερών η δημοσιογράφος Νεφέλη Λυγερού, στο ιστολόγιο *sIpress*, είχε γράψει ότι ο Ερντογάν είχε ζητήσει από τον Τραμπ να μην συναντήσει τον Έλληνα πρωθυπουργό αφού δεν θα τον συναντούσε και ο ίδιος. Έτσι κι έγινε. Το μάθημα δεν είναι μόνο για την κυβέρνηση. Είναι για όλους, άπαντες τους πολιτικούς, δημοσιογράφους και τον λαό. Η υποτέλεια δεν αμείβεται. Αντιθέτως εξευτελίζει.

Αθήνα 24/9/19